

Jennifer A. Page

Zadania "English Heritage"

Ochrona Zabytków 44/4 (175), 314

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ZADANIA „ENGLISH HERITAGE”

Jak wiele innych pozaministerialnych instytucji publicznych czy organizacji „English Heritage” przyjęła metodę formalnego planowania w części swego systemu zarządzania. Plan roczny uwzględnia 2-3 lata poprzednie i okres przyszłych 3-5 lat. Plan jest rodzajem konspektu realizacji w przybliżonym terminie programów działania wynikających z przyjętej strategii. Plany tworzą kierownicy odpowiedzialni za programy, a sprawdzają członkowie komisji rządowej i przedstawiciele zarządu, co zapewnia scharmonizowanie strategii instytucji, aspiracji kierowników i dostępnych środków.

Taka praktyka planowania, a nie tworzenie obszernego dokumentu stanowi podstawową zasadę zarządzania. Jednakże sam plan ma wartość jedynie dla instytucji, a w przypadku jednostek pozarządowych — także dla finansującego go ministerstwa, które ocenia wydajność i skuteczność działania. Ministerstwo Środowiska usilnie namawia instytucje pozarządowe do praktyki sporządzania takich planów.

Rzeczą nie podkreślaną we wskazaniach, a ważną dla większości organizacji traktujących poważnie planowanie i ustalanie strategii, jest formułowanie zadań (**statement of the mission**) i celów organizacji. Pracę tę należy wykonywać co 5-7 lat z udziałem całego kierownictwa. Niedawno „English Heritage” zrealizowało to zadanie, jako część planu na rok 1989.

Czym są zadania organizacji? Określenie pobrzmiewa żargonem z dziedziny zarządzania i może wywołać niechęć wśród nieobeznanych z pojęciem. Jednakże jest to użyteczne narzędzie kierujące uwagę ku przyszłości, a może stać się wspólnym hasłem dla instytucji podzielonej różnym doświadczeniem bądź działalnością.

Najogólniej mówiąc, zadania organizacji opisują — najlepiej w nie więcej niż 30 słowach — istotę i charakter przyszłej działalności. Wraz z listą popieranym celów określają wspólne zadania dla pracowników organizacji, i ustalają podstawowe przesłanki filozoficzne rozwijania strategii i planów. Zadania są zawsze bardzo ogólne i często brzmią banalnie, a są tak pełne aspiracji, że wydać się mogą mało związane z rzeczywistością. Na przykład zadaniem poważnego japońskiego producenta sprzętu elektrycznego Matsushita, jest „*ugruntowanie szczęścia człowieka przez uczynienie jego życia zasobnym w nie-*

drogie i niezawodne urządzenia niezbędne na co dzień”. W porównaniu do tego, Zadania „English Heritage” są stosunkowo konkretne, dokładne i, uwzględniając szeroki zakres naszej działalności, wszechstronne.

Zadaniem „English Heritage” jest prowadzenie długofalowej konserwacji, pozyskanie szerokiego i powszechnego zrozumienia dla środowiska historycznego i korzystania przez obecne i przyszłe pokolenia, zastosowanie fachowego poradnictwa, metod wychowawczych, dawanie przykładu, umiejętne przekonywanie, interweniowanie i pomoc finansowa.

Aby tego dokonać zobowiązujemy się do:

- współpracy z sektorem publicznym, prywatnym i wolontariuszami w celu zwiększenia środków i zaangażowania na rzecz konserwacji środowiska historycznego,
- zagwarantowania elastycznego i odpowiedzialnego używania środków finansowych, uwzględniającego długookresowe priorytety konserwatorskie,
- zapewnienia najlepszej możliwej ochrony, opieki i użytkowania środowiska historycznego oraz zagwarantowania udokumentowania go w przypadku strat nie do uniknięcia,
- ustanowienia wysokich standardów opartych na własnych badaniach i doświadczeniach przy wykorzystaniu doświadczenia innych, oraz do przestrzegania tych standardów w naszych ocenach i realizacjach,
- udzielania niezależnych, autorytatywnych informacji, porad i pomocy, uwzględniających ustalone standardy,
- pomocy ludziom w zrozumieniu i wykorzystaniu środowiska historycznego oraz w dostrzeganiu konieczności jego ochrony,
- bycia otwartymi, odpowiedzialnymi i uczciwymi we wszystkich naszych czynnościach,
- angażowania i utrzymywania najlepszego personelu oraz do zapewniania mu stosownego wykształcenia i rozwoju w celu podnoszenia wydajności i zadowolenia z wykonywanego zawodu,
- zarządzania środkami finansowymi skutecznie, wydajnie i ekonomicznie.

Jennifer A Page, Conservation Bulletin nr 8, czerwiec 1989, s. 3.

Tłum. Mirosław Olbryś

6-th International conference on the conservation of earthen architecture „ADOBE 90” — szósta międzynarodowa konferencja konserwacji glinianej architektury „ADOBE 90”

W dniach 14-19 października 1990 w Las Cruces (New Mexico, USA), odbyło się spotkanie teoretyków i praktyków zakresu badań i konserwacji architektury z cegły suszonej na słońcu (adobe) zorganizowanej przez CRA-Terre-EAG (Grenoble-Francja), National Park Service Southwest Region (USA, Santa Fe, New Mexico, USA), US/ICOMOS (sekcja USA) Sponsorami tej konferencji byli: The Getty Conservation Institute — USA, Museum of

New Mexico State Monuments — USA oraz ICCROM (Włochy). Poprzednie konferencje dotyczące konserwacji adobe, lecz o znacznie mniejszym zakresie odbyły się w Yazd-Iran (1972, 1976), Santa Fe-USA (1977), Ankara-Turcja (1980), Lima-Peru (1983) oraz w Rzymie-Włochy (1987).

W konferencji ADOBE 90 wzięło udział 280 osób, reprezentujących 43 państwa Azji, Afryki, Europy i obu Ameryk.